

Епископ Методије: Љубав према Богу може једино се покаже кроз љубав према ближњем

У 15. недјељу по Духовима, 25. септембра 2022. године, уочи Претпразништва Воздвижења Часног крста, Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је, Свету архијерејску литургију, у Саборној цркви Светог Василија Острошког, у Никшићу.

Уочи Крстовдана, 25. септембра 2021. године Владика Методије је устоличен у Епископа будимљанско-никшићког, у манастиру Ћурђеви Ступови, када је Његова светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао, у катедралном манастиру Епархије будимљанско-никшићке – Ћурђевим ступовима, Светом архијерејском литургијом на крају које је у трон епископа ове светосавске Епископије увео Његово преосвештенство Епископа будимљанско-никшићког г. Методија.

Владици је у данашњој Литургији саслуживало свештенство архијерејског намјесништва никшићког уз молитвено учешће бројног вјерног народа.

Литургију је појањем пратио хор Светог новомученика Станка под руководством проф. Ленке Дурутовић.

Сабранима се архипастирском бесједом обратио Епископ Методије, рекавши да је цијело јеванђеље велика и језгровита прича о љубави, гдје су, како каже апостол Матеј, фарисеји кушали Исуса, питајући Га која је највећа заповијест у закону који је Бог дао народу изабраном. Тих заповијести Божјих у Старом завјету, у Петокњижју Мојсијевом, по Владикиним ријечима, било је 613, колико их је неко избројао.

„Нико се никад није усудио да вага Божје заповјести, јер је свака заповјест Божја немјерљива и једнако важна. Каже њима онда Исус: Највећа заповјест је: Љуби Господа Бога својега свим срцем својим, свом душом својом, свим умом својим. Он ништа није рекао ново што већ није писало у Петокњижју Мојсијевом, а Христос је умјесто снагом рекао умом, још једном желећи да нагласи, проповједајући народу и својим ученицима небесну истину, увијек је стављао испред физичког духовно, тако да је слао испред себе Светог Јована Крститеља Јована да приправи пут за Њега, да поравни стазе Господње.

Јован је позивао на покајање; метаноја значи преумљење, промјена ума. Љубећи Господа свим умом својим, то значи најважнија ствар коју су сви Свети оци понављали од првих вјекова до данашњих дана се чува та искра, да је трезвеноумље најважнија ствар у нашем духовном, хришћанском цјелокупном људском животу. Од ума, односно од мисли креће све, каква нам је мисао онда су после такве наше ријечи и наша дјела. Мисао је преломна тачка, ум, преумљење и покајање значи промјена ума, имање добрих мисли, везање ума свога кроз ријечи молитве за Бога“, казао је Преосвећени Епископ.

То је, додао је он, изграђивање директног односа са Богом који утврђује нашу вјеру. Вјера излази из нашег живог односа са Богом кроз молитву и она се тиме увећава и учвршћује.

„Иако нијесу тражили да каже ништа више од тога, Он је додао да има и друга заповјест која је једнако важна као и ова прва, значи изједначио их је, каже: Љуби ближњега свога као самог себе. Ни то није ништа ново, јер је, већ, писало у трећој књизи левитској Мојсијевој та заповијест да се љуби ближњи свој. Тако су и неки рабини из Његовог доба говорили да је суштина нашег односа с Богом да се љуби ближњи. Лако је вољети цијели свијет,

сиромашну Африку, непознату Азију или угрожене Аборицине које никад нијесмо видјели, али истински и прави хришћани слушају шта им је Христос рекао, а Он их позива на дјелатну и конкретну љубав према онима око нас, то је дјелатна љубав.

Позива нас на љубав која има лице, а то је лице нашег ближњег које није увијек и засвагда пријатно, али је позив наш да увијек љубимо онога који је поред нас. Апостол Јован Богослов, љубљени ученик Господњи, апостол љубави је рекао у својим посланицама да не може нико љубити Бога, ако не љуби свог ближњег, јер: Лажа је онај који каже да Бога љуби, а не љуби онога кога види, ближњег свог, како може љубити Онога кога не види ако не љуби онога поред себе кога види. Дакле, наша љубав према Богу, на једини начин, може да се покаже кроз љубав према ближњему свом“, бесједио је Његово преосвештенство.

Чувши то фарисеји бивају посрамљени, јер они су рекли: Учитељу, кажи нам, наравно ирониочно зато што су хтјели да покажу, мислећи да неће дати задовољајући одговор, да Га тиме посраме какав је Он учитељ који се тако показује.

„На крају су отишли, после тога што име је Христос рекао, а не само њима него и свим људима, ево, двије хиљаде година, па и онима до краја свијета и вијека. Љубити ближњег – само тако показујемо љубав нашу према Тројичном Богу љубави“, указао је Епископ Методије.

По одслуженој Литургији, Владика је архипастирском граматом одликовао дугогодишњег црквењака Владимира Крушића из Никшића „за показану љубав и самопрегоран тродеценијски рад у Саборном храму Светог Василија Острошког“.

„Тридесет година, овдје, у овом граду, служећи овом храму, провео је од 1992. године до 2022. године. За тај његов труд, љубав и жртву коју је показао у најтежим временима када се обнављала вјера на нашим просторима, у нашем народу, на тој његовој истрајности људи који нијесу на толико високим положајима препознатљиви, који се не намећу него су скромни, повучени. Управо нас је Христос позвао у Јеванђељу да своју пажњу обратимо на сваког човјека и зато бих желио данас да дам архијерејску, односно епархијску грамату Епархије будимљанско-никшићке у знак захвалности за труд и љубав коју је имао Владимир Крушић. То је мало признање и позив да још дубље, пожртвованије љуби Господа и Цркву Његову која је овдје у овом свијету Христом основана не би макар једно парче

небеске свјетлости рефлектовала на овај свијет и тако га спашавала“,
поручио је Владика

mitropolija.com